

dat hij inderdaad een bijdrage levert tot een positieve waardering van de huisarts; een positieve waardering, die de huisarts vooral zelf ten aanzien van zijn eigen beroep moet hebben. Vanuit een gevoel van eigen waarde kan hij pas goed zijn rol in het hele maatschappelijke bestel gaan spelen; dan kan blijken, dat „de anderen” ons nog niet zo erg onderwaarderen zoals we wel eens vrezen. Men leze bijvoorbeeld het zojuist verschenen proefschrift van Trimbos over „De geestelijke gezondheidszorg in Nederland”. In het geheel van de gezondheidszorg wordt door deze psychiater wel degelijk een plaats voor de huisarts ingeruimd. (Ten dele op grond van argumenten, die door Buma zijn geleverd!) Het is echter aan ons eventueel bestaande verwachtingen waar te maken. Of er dan geen bezwaren bestaan tegen het boek van Buma? Die zijn er inderdaad. Mijn belangrijkste bezwaar is, dat het te omslachtig en te weinig helder is. Er worden vaak te veel woorden gebruikt om iets te zeggen. Juist bij dit boek is dit een groot bezwaar, omdat het wel zeer gewenst is, dat het door vele huisartsen gelezen zal worden, waarbij echter de

kans bestaat, dat zij er, in hun schaarse vrije ogenblikken, niet gemakkelijk doorheen zullen komen. Toch zou dit laatste te betreuren zijn. Men zou verder als bezwaar kunnen aanvoeren, wat de schrijver trouwens zelf al gedaan heeft, dat het onderzoek op te weinig observaties is gebaseerd. Ik vind dit echter geen groot bezwaar, omdat aanvullende onderzoeken toch nodig zijn. Ook zal men dit boek op de goede wijze moeten hanteren. Er wordt wel eens wat veel gedefinieerd. Volgens Rümke kan er pas een goede definitie worden gegeven aan het einde van een onderzoek en niet aan het begin. Wij zullen dus de vele definities en omschrijvingen voornamelijk als werk-hypothesen moeten hanteren en niet als nu reeds vaststaande feiten. Misschien zal de werkelijke ontwikkeling anders zijn dan door Buma geschetst; dat neemt echter niet weg, dat het door hem geschrevene toch een goede gids en vooral een goed uitgangspunt voor verdere gedachtenwisseling zal kunnen zijn. Al met al, ondanks deze bezwaren, een boek, dat door alle huisartsen en vele anderen moet worden gelezen.

Dr. J. C. van Es

NEDERLANDS HUISARTSEN GENOOTSCHAP

HUISHOUDELIJK GEDEELTE N.H.G.-CONGRES

Ter aanvulling van de agenda voor het huishoudelijk gedeelte van het te Utrecht op 21 november te houden N.H.G.-congres deelt het bestuur van het N.H.G. met betrekking tot punt 10 van deze agenda (bestuursverkiezing) mede, dat het ter voorziening in een vacature in het bestuur kandidaat stelt: J. J. M. Michels, huisarts te Wagenberg.

P. den Duyn, secretaris

VAN HET BESTUUR

N.H.G.-onderzoek 1960

Abortusonderzoek in de huisartsenpraktijk

Op 1 januari 1960 zal worden begonnen met een nieuw landelijk onderzoek met als onderwerp: „De abortus en de dreigende abortus in de huisartsenpraktijk”. Het bestuur van het Nederlands Huisartsen Genootschap heeft een werkgroep, bestaande uit vertegenwoordigers van de Commissie Wetenschappelijk Onderzoek en van de Studiegroep Obstetrie en Gynaecologie, geïnstalleerd om dit onderzoek te leiden.

Het doel van het onderzoek is:

- 1 Een indruk te krijgen van de frequentie van de abortus in verhouding tot het aantal levendgeborenen;
- 2 enig inzicht te verwerven in de gevolgde methodiek bij de behandeling van de dreigende abortus en zo mogelijk de waarde van de behandelingsmethoden te vergelijken;
- 3 een overzicht te krijgen van de wijze waarop de huisarts de abortus behandelt, met daarbij een vergelijking van de verschillende methoden.

Het enquêteformulier, dat bij het in gang zijnde proefonderzoek wordt gebruikt, werd ingesloten bij de convocatie voor het N.H.G.-congres, zodat de leden van het N.H.G. reeds werden geïnformeerd omtrent de te volgen werkwijze. Huisartsen, niet leden van het Genootschap, die zich voor dit onderzoek interesseren, kunnen een exemplaar van het enquêteformulier aanvragen.

Ieder, die aan dit landelijk onderzoek wenst deel te nemen, wordt verzocht zich terstond op te geven bij de secretaris van de werkgroep, W. J. J. Ligtenberg, Vossendijk 31, Nijmegen.

De leden van de werkgroep,

Dr. F. J. A. Huygen
W. J. J. Ligtenberg

P. A. Roorda
Dr. W. Vasbinder

WAT DOEN DE CENTRA VAN HET N.H.G.?

In deze „kanttekeningen”, die in het niet-wetenschappelijke deel van „huisarts en wetenschap” onder het hoofd Nederlands Huisartsen Genootschap verschijnen, wordt getracht de schijnwerper te richten op genootschapszaken, die elk lid aangaan.

Het genootschap omvat drieëntwintig centra, waarvan enkele naar ledental zo klein zijn, dat zij te identificeren zijn met een studiegroep. De verdeling in centra is geografisch (naar analogie van de maatschappij-afdelingen) bepaald, waarbij soms een gehele provincie een centrum vormt; bijvoorbeeld Friesland, Groningen, Drente en Zeeland.

In de afgelopen twee jaren is wel gebleken, dat het centrum vele functies heeft. Het heeft niet alleen een administratieve, maar ook een coördinerende en organiserende taak. In een naar ledental klein centrum — ik denk bijvoorbeeld aan het centrum Zeeland — bestaan uiteraard andere problemen dan in een naar ledental groot centrum van kleine geografische afmeting, zoals Amsterdam. Toch hebben beide ervoor te zorgen, dat lokale studiegroepen worden gevormd en gaan functioneren. Men moet ernaar streven, dat in dit derde jaar

NAALDBANDEN

*voor de TWEEDE jaargang
van „huisarts en wetenschap”
zijn verkrijgbaar
tegen de prijs van f 3,75.*

★

*In deze banden kan men zelf,
dus zonder verdere kosten
voor inbinding,
de tekstpagina's van de
tweede jaargang bijvoegen.*

★

*Banden kunnen worden aangevraagd
door middel van storting
van f 3,75 op postgiro no. 2906
van Rotterdamse Bank, Kantoor Rapenburg te Leiden
met vermelding:
„huisarts en wetenschap”
naaldband
2e jaargang*